

## مقایسه الگوریتم ازدحام ذرات و ژنتیک در بهینه‌سازی ضرایب معادله منحنی سنجه رسوب در برآورد دبی رسوب معلق رودخانه سیستان؛ مطالعه موردی ایستگاه کهک

ام البنی محمدرضاپور<sup>۱</sup>، پرویز حقیقت‌جو<sup>۲</sup>، محمد جواد زینلی<sup>۳</sup>

تاریخ دریافت: ۱۳۹۳/۱۱/۱۱

تاریخ پذیرش: ۱۳۹۴/۱۰/۲۲

### چکیده

برآورد صحیح غلظت رسوبات در رودخانه‌ها برای برنامه‌ریزی و مدیریت پروژه‌های منابع آب بسیار مهم است. مدل‌های متفاوتی برای تعیین ارتباط بین مقدار دبی جریان و مقدار رسوب توسعه پیدا کرده‌اند. منحنی سنجه رسوب یکی از متداول‌ترین روش‌ها برای برآورد رسوب معلق رودخانه‌ها می‌باشد. برای تخمین هر چه بهتر میزان رسوب معلق بر اساس معادله منحنی سنجه می‌توان ضرایب این معادله را بهینه نمود. یکی از روش‌های بهینه‌سازی ضرایب معادله منحنی سنجه رسوب استفاده از الگوریتم‌های فراابتکاری می‌باشد. هدف اصلی از این تحقیق استفاده از الگوریتم ژنتیک و ازدحام ذرات برای بهینه کردن ضرایب معادله منحنی سنجه رسوب برای ایستگاه کهک بر روی رودخانه سیستان و مقایسه نتایج بدست آمده از این مدل‌ها با منحنی سنجه رسوب می‌باشد. برای محاسبه دبی رسوب توسط مدل‌ها در ابتدا آمار و اطلاعات لازم از جمله آمار دبی آب و غلظت اندازه‌گیری شده رسوب از سال ۱۳۶۰ تا سال ۱۳۹۱ در ایستگاه مورد مطالعه جمع آوری شده است. مدل‌های الگوریتم ژنتیک (GA) و الگوریتم ازدحام ذرات (PSO) در نرم‌افزار متلب کدنویسی شد. پس از اینکه مدل‌ها با ۷۰ درصد داده‌ها مورد آموزش قرار گرفت، ۳۰ درصد داده‌ها در هر دو ایستگاه مورد آزمون قرار گرفتند. معیار ارزیابی مدل‌ها ضریب تبیین ( $R^2$ )، ضریب نش ستکلیف (CE) و جذر میانگین مربعات خطا (RMSE) بوده است. نتایج بدست آمده از مدل‌ها که در واقع کمینه کردن خطای حاصل از داده‌های محاسبه شده و مقادیر واقعی می‌باشد نشان‌دهنده این واقعیت است که مدل الگوریتم ژنتیک با مقدار ۳۳۴۸۴٫۴۷ تن در روز در ایستگاه کهک دارای کمترین مقدار جذر میانگین مربعات خطا و پس از آن، الگوریتم ازدحام ذرات با مقدار ۳۴۷۵۴٫۳۱ تن در روز و سپس منحنی سنجه رسوب با ۳۵۷۲۳٫۹۰ دارای کمترین مقادیر می‌باشند.

واژه‌های کلیدی: الگوریتم‌های فرا کاوشی، بهینه‌سازی، رسوبات معلق، رودخانه سیستان.

<sup>۱</sup>استادیار گروه مهندسی آب، دانشکده آب و خاک، دانشگاه زابل، ۹۳۸۱۱۴۵۴۳۸، mohammadrezapour@uoz.ac.ir (مسئول مکاتبه)

<sup>۲</sup>استادیار گروه مهندسی آب، دانشکده آب و خاک، دانشگاه زابل ۹۱۵۵۴۲۵۱۳۶، Parvizhjou@uoz.ac.ir

<sup>۳</sup>کارشناسی ارشد مهندسی منابع آب، دانشکده آب و خاک، دانشگاه زابل، ۰۹۳۹۴۵۰۲۰۱۱، mj.zeynali@gmail.com

## مقدمه

پدیده فرسایش و رسوب خاک از جمله مهم‌ترین عوامل طبیعی است که به طور جدی منابع آب و خاک را مستقیم و یا غیر مستقیم تهدید می‌نماید. از اثرات منفی فرسایش علاوه بر نابودی منابع آب و خاک که عامل اصلی تامین غذای بشر می‌باشد، ترسیب مواد رسوبی در مخارن سدها است که باعث کاهش حجم مخازن و ذخیره آب به عنوان مایع اصلی حیات می‌گردد. لذا توجه جدی به این موضوع علی‌الخصوص با رشد سریع جمعیت و کمبود منابع غذایی احساس می‌گردد. روش‌های مهندسی متعددی جهت تخمین رسوب معلق مانند استفاده از روش‌های سنجش از راه دور و سیستم اطلاعات جغرافیایی، اندازه‌گیری مستقیم غلظت رسوبات در رودخانه وجود دارد. الگوریتم‌های فراابتکاری در حال حاضر بارها برای حل مسائل پیچیده و غیر خطی استفاده شده است. الگوریتم‌های فراابتکاری مجموعه الگوریتم‌هایی برای حل مسائل بهینه‌یابی هستند که بصورت تصادفی اما هدفمند و ساده در فضای جواب مسئله به دنبال جواب بهینه مطلق حرکت می‌نمایند. این روش‌ها معمولاً از طبیعت الهام گرفته می‌شوند. زیرا برخی از پدیده‌های طبیعی با وجود تصادفی بودن به طرز جالبی دارای حرکتی به سمت حالت‌های نزدیک به حالت بهینه هستند. تحقیقات زیادی در مورد برآورد رسوب با روش‌هایی غیر از الگوریتم‌های فراابتکاری و همچنین از الگوریتم ژنتیک و ازدحام ذرات در بهینه‌سازی مسائل مختلف استفاده‌های زیادی شده که در ادامه به آن‌ها اشاره می‌گردد. دهقانی و همکاران (۱۳۸۸) در تحقیق خود با استفاده از شبکه عصبی مصنوعی جهت تخمین مقدار رسوب معلق برای رودخانه مادرسو (دوغ) در استان گلستان استفاده کرده‌اند. نتایج آن‌ها نشان داد که شبکه عصبی مصنوعی توانست نسبت به روش منحنی سنج با دقت بسیار مناسب برای تخمین بارمعلق رسوب مورد استفاده قرارگیرد.

بابایی و همکاران (۱۳۸۹) در تحقیقی از مدل شبکه عصبی مصنوعی برای پیش‌بینی رسوب معلق در سه ایستگاه هیدرومتری در حوضه گرگانرود استفاده نمودند. نتایج به دست آمده نشان داد که مدل‌های شبکه عصبی مصنوعی در پیش‌بینی رسوب از کارایی بالایی برخوردار هستند. بیاضی و همکاران (۱۳۹۰) در تحقیقی بر روی تعدادی از رودخانه‌های واقع در استان آذربایجان شرقی به بررسی کارایی روش‌های مختلف برون‌یابی پرداختند و نتایج نشان داد روش حد وسط داده‌ها روشی مناسب برای استان آذربایجان شرقی می‌باشد. عبدی دهکردی و همکاران (۱۳۹۰) در تحقیقی به منظور افزایش دقت برآوردها، ضرائب معادله منحنی سنج رسوب را با استفاده از روش الگوریتم ژنتیک بهینه نمودند. نتایج این تحقیق نشان داد که استفاده از روش‌های جست‌وجوی هوشمند عملکرد روش مرسوم منحنی سنج را به میزان قابل توجهی بهبود می‌بخشد. نژاد نادری و همکاران (۱۳۹۰) از الگوریتم‌های ازدحام ذرات، مورچگان و ژنتیک جهت ارائه سیاست بهینه بهره‌برداری از سد کلان ملایر مورد استفاده قرار دادند. این تحقیق نشان داد که در نتیجه اعمال الگوریتم جامعه مورچگان نتیجه نهایی فرآیند کمینه کردن تابع هدف یعنی مینیمم نمودن مجموع اختلافات خروجی مخزن و نیاز آبی پایین‌دست، بهبود چشمگیری پیدا کرده است. آذرآفا و همکاران (۱۳۹۱) بهینه‌سازی مخزن برای آورد پنج ساله رودخانه شهرچای و با هدف تأمین نیاز پایین‌دست از جمله نیاز شرب، کشاورزی و محیط با استفاده از الگوریتم‌های آنیلینگ، ژنتیک و ازدحام ذرات انجام گرفته و پارامترهای بهینه به دست آمد و مقایسه نتایج نشان داد که الگوریتم بهینه‌سازی ازدحام ذرات به صورت مؤثرتری نسبت به سایر روش‌ها عمل نمود. Altunkaynak, 2009. با استفاده از الگوریتم ژنتیک به برآورد مقدار رسوب با استفاده از مقادیر دبی پرداخته است. Mohammadrezapour et al., 2011. در تحقیقی از الگوریتم ژنتیک برای بهینه کردن رابطه بین دبی جریان و دبی رسوب برای

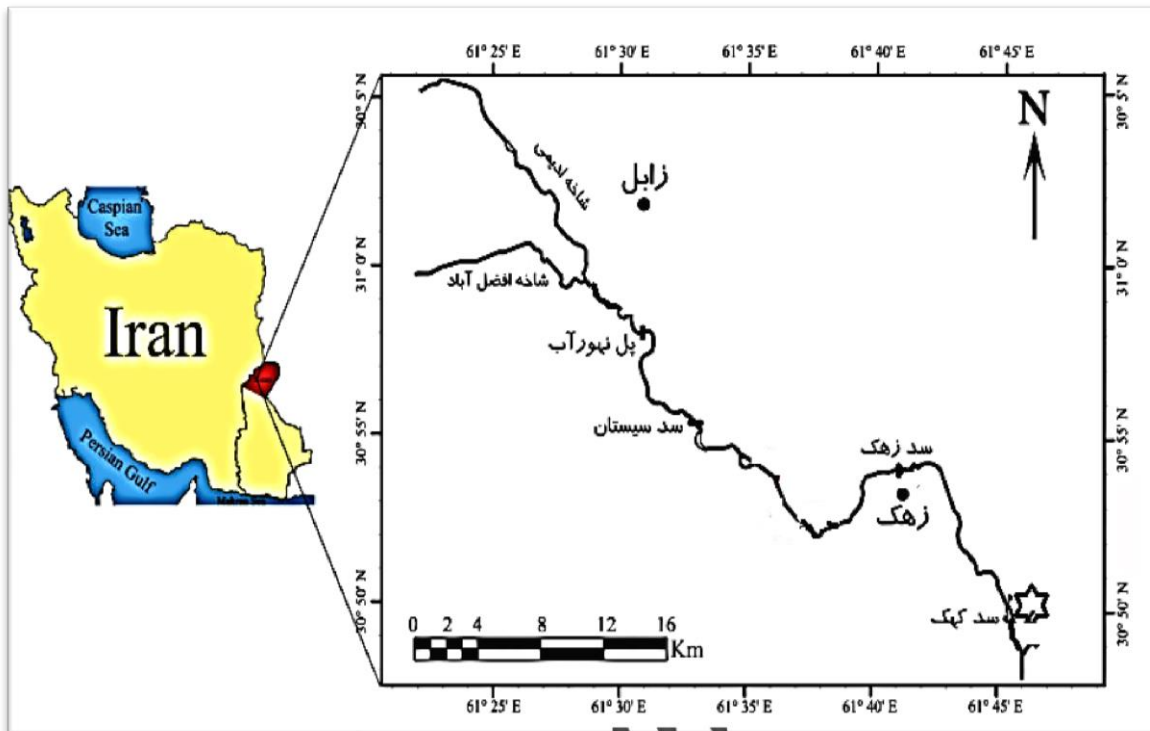
آن‌ها همان دریاچه هامون معروف به هامون سیستان یا هامون هیرمند می‌باشد. دشت سیستان در منتهی الیه مرز شرقی ایران و در طول‌های  $۱۰^{\circ} ۶۱'$  تا  $۵۰^{\circ} ۶۱'$  شرقی و عرض‌های  $۳۰^{\circ} ۱۸'$  تا  $۳۱^{\circ} ۲۰'$  شمالی واقع شده است. این دشت به وسعت ۲۵۰ هزار هکتار، بخشی از اراضی شهرستان زابل می‌باشد. که در گوشه شمالی استان سیستان و بلوچستان قرار گرفته است. رودخانه هیرمند از دامنه جنوبی کوه‌های هندوکش در حوالی کابل در خاک افغانستان سرچشمه می‌گیرد و پس از طی حدود ۱۰۰۰ کیلومتر و با شیب متوسط یک متر به مرز ایران می‌رسد. این رودخانه در مرز ایران و افغانستان به دو شاخه پریان مشترک و رودخانه سیستان منشعب می‌گردد. رودخانه سیستان، در محدوده جغرافیایی  $۳۰^{\circ} ۴۰'$  تا  $۳۰^{\circ} ۵۵'$  عرض شمالی و  $۶۱^{\circ} ۲۵'$  تا  $۳۰^{\circ} ۴۵'$  طول شرقی از محل علیا تا مصب از الگوی رودخانه‌های مئاندری منظم تبعیت می‌کند (حافظی مقدس و همکاران، ۱۳۹۱). این رودخانه که در جنوب شرقی دشت سیستان در مرز ایران و افغانستان از رودخانه هیرمند منشعب شده و پس از طی مسافت طولانی در حدود ۷۲ کیلومتر به دریاچه هامون هیرمند می‌ریزد. شکل (۱) موقعیت حوضه رود هیرمند در افغانستان و حوضه آبریز هامون- هیرمند در ایران را نشان می‌دهد.

ایستگاه نوده واقع بر رودخانه گرگانرود استفاده کردند که نتایج بدست آمده با منحنی سنج رسوب مقایسه شد. ارزیابی نتایج نشان داد که الگوریتم ژنتیکاز دقت بالاتری نسبت به منحنی سنج رسوب برخوردار می‌باشد. Ebrahimi et al., 2013 در تحقیقی عملکرد الگوریتم زنبور عسل را در مقدار رسوب معلق مورد بررسی قرار دادند و به این نتیجه رسیدند که الگوریتم زنبور عسل از کارایی بالایی برخوردار است. هدف از انجام این تحقیق استفاده از الگوریتم ژنتیک و ازدحام ذرات برای بهینه کردن ضرایب منحنی سنج رسوب در برآورد دبی رسوب معلق در ایستگاه کهک بر روی رودخانه سیستان و مقایسه نتایج بدست آمده با منحنی سنج رسوب می‌باشد.

### حوضه آبریز سیستان

#### مواد و روش‌ها

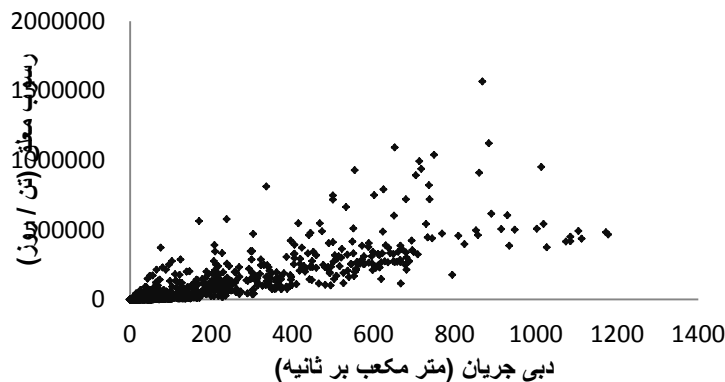
بزرگ‌ترین حوضه آبریز مسدود کناری حوضه سیستان است که حوضه‌ای است مسطح به وسعت حدود ۱۸۲۰۰ کیلومتر مربع، تنها ۴۰ درصد مساحت این حوضه در خاک ایران و باقی در خاک افغانستان واقع است. حوضه سیستان که در حقیقت همان مصب رود هیرمند می‌باشد در نواحی پست خود شامل تعدادی دریاچه با آب شیرین است که بزرگ‌ترین



شکل (۱): موقعیت شاخه ی انتهایی رودخانه سیستان و ایستگاه کهک در منطقه سیستان

داده‌ها برای یادگیری مدل و یک سوم باقیمانده برای آزمون پارامترهای بدست آمده با استفاده از مدل‌های الگوریتم ژنتیک، ازدحام ذرات و همچنین با استفاده از رابطه رگرسیونی بین دبی آب و دبی رسوب (منحنی سنج رسوب) استفاده شده است. شکل (۲) نمودار پراکنندگی داده‌های دبی جریان و دبی رسوب در ایستگاه مورد مطالعه نشان داده شده است. همچنین در جدول (۱) خلاصه پارامترهای آماری مورد استفاده در این تحقیق آورده شده است.

برای محاسبه دبی رسوب توسط مدل‌ها در ابتدا آمار و اطلاعات لازم از قبیل آمار غلظت اندازه‌گیری شده رسوب و دبی جریان متناظر با آن، از سال ۱۳۶۰ تا سال ۱۳۹۰ در ایستگاه کهک جمع آوری شد. در قدم اول انجام محاسبات باید از همگن بودن داده‌ها اطمینان لازم را داشت. برای این منظور آزمون همگنی داده‌ها در طول دوره آماری بررسی گردید. نتایج حاصله نشان دادند که داده‌ها در ایستگاه کهک همگن می‌باشند. پس از اطمینان از همگنی، داده‌ها به دو قسمت یک سوم و دو سوم تقسیم شدند. دو سوم



شکل (۲): نمودار پراکندگی داده‌های دبی جریان و رسوب در ایستگاه کهک

جدول (۱): پارامترهای آماری دبی جریان (متر مکعب بر ثانیه) و رسوب معلق (تن بر روز)

ایستگاه	نوع داده	انحراف معیار	میانگین داده‌ها	داده‌های حداکثر	داده‌های حداقل
کهک	جریان	۵۰/۸۸۵	۳۸/۵۷۷	۲۲۷/۶	۱/۵۳
	رسوب معلق	۸۰۸۱۵/۱۱	۲۸۴۲۰/۰۲۶	۳۹۰۸۹۹/۸۱	۴۱/۲۷۷

### معرفی تابع هدف

هدف از انجام این تحقیق حداقل نمودن اختلاف بین مقادیر اندازه‌گیری شده رسوب واقعی  $Q_o$  با مقادیر محاسبه شده رسوب  $Q_m$  با استفاده از مدل‌های مورد استفاده می‌باشد که تابع آن به شکل زیر تعریف شده است.

$$Q_t = aQ_w^b \quad (2)$$

که در آن:

$Q_w(t)$ : مقدار دبی جریان روزانه  $a$ ,  $b$ : ضرایبی هستند که باید بهینه شوند.

### الگوریتم ژنتیک (GA)

الگوریتم ژنتیک یک روش بهینه‌سازی الهام گرفته از طبیعت جاندار است که می‌توان در طبقه‌بندی‌ها از آن به عنوان یک روش عددی، جست‌وجوی مستقیم و تصادفی معرفی کرد. این الگوریتم مبتنی بر تکرار است و اصول اولیه آن از علم ژنتیک اقتباس گردیده است. در الگوریتم GA، ابتدا به طور تصادفی جامعه‌ای از کروموزوم‌ها ایجاد و سپس برازندگی آن‌ها محاسبه و تعیین می‌گردد. در ادامه به وسیله عملگرهای پیوند و جهش جامعه‌ای جدید با مقادیر برازندگی بالاتر تولید می‌شود (Goldberg, 1989). مهم‌ترین عملگرهای

$$g(u) = \sum_{i=1}^I \sqrt{(Q_m - Q_o)^2} \quad (1)$$

در معادله بالا  $u$  فاکتور ورودی و  $g(u)$  تابع هدف می‌باشد که باید مینیمم گردد.

از آنجا که مقدار رسوب محاسبه شده تابعی از پارامترهایی مانند دبی روزانه رودخانه  $Q_w$  می‌باشد، باید برای حداقل نمودن تابع هدف به دنبال پارامترهایی بود که  $Q_m$  را به  $Q_o$  نزدیک کند.

در این تحقیق رابطه بین دبی رسوب و دبی جریان به صورت زیر تعریف شده است:

موقعیت هر ذره با تغییر در ساختار موقعیت و سرعت قبلی امکان پذیر است. هر ذره، اطلاعاتی شامل بهترین مقدار (موقعیتی) که تا کنون به دست آورده است (بهینه شخصی)<sup>۶</sup>؛ موقعیتی که در حال حاضر در آن قرار دارد ( $X_{i(t)}$ ) و بهترین جوابی که تا کنون در کل گروه به دست آمده است (بهینه فراگیر)<sup>۷</sup> را دارا می باشد. هر ذره برای رسیدن به بهترین جواب موقعیت خود را با استفاده از موقعیت کنونی ( $X_{i(t)}$ )، سرعت کنونی ( $V_{i(t)}$ )، فاصله بین موقعیت کنونی و بهینه شخصی و فاصله بین موقعیت کنونی و بهینه فراگیر تغییر می دهد. لذا بردار سرعت جدید  $V_{i(t+1)}$  برای ذره  $i$ ام طبق رابطه ۳ محاسبه می شود (Shi and Eberheart, 1998:

(۳)

$$V_{i(t+1)} = w \cdot V_{i(t)} + C_1 \cdot r_1 \cdot (P_{i(t)} - X_{i(t)}) + C_2 \cdot r_2 \cdot (G(t) - X_{i(t)})$$

که در آن  $r_1$  و  $r_2$  بردارهای تصادفی بین صفر و یک هستند که برای حفظ تنوع و گوناگونی گروه به کار می روند.  $C_1$  و  $C_2$  پارامترهای شناختی و اجتماعی هستند؛ انتخاب مقدار مناسب برای این پارامترها منجر به تسریع همگرایی الگوریتم و جلوگیری از همگرایی زودرس در بهینه های محلی می شود. انتخاب مقادیر بزرگ تری برای پارامتر شناختی  $C_1$  نسبت به پارامتر اجتماعی  $C_2$  مناسب تر است، اما بایستی همواره شرط  $C_1 + C_2 \leq 4$  رعایت شود (Goldberg, 1989). پارامتر  $w$  که اینرسی وزنی نام دارد، برای تضمین همگرایی در دسته ذرات به کار می رود؛ و مقداری بین ۰/۴ و ۰/۷ برای آن مناسب می باشد (Goldberg, 1989).  $P_{i(t)}$  موقعیت بهترین محلی که ذره  $i$ ام تا کنون داشته و  $G_{i(t)}$  موقعیت بهترین محلی که کل ذرات تا کنون آن جا را یافته اند. موقعیت جدید ذره  $i$ ام نیز از رابطه ۴ به دست خواهد آمد (Shi et al., 1998)

الگوریتم GA شامل برش<sup>۱</sup> و جهش<sup>۲</sup> می باشد که عمل برش بر روی کروموزوم های افرادی که به عنوان والد انتخاب شده اند اعمال می شود و پس از اعمال برش ژن های دو والد از محل برش از هم جدا شده و باهم جابه جا می شوند. برش می تواند در یک نقطه از طول کروموزوم (برش تک نقطه ای<sup>۳</sup>) یا از دو نقطه (برش دو نقطه ای<sup>۴</sup>) یا چند نقطه (برش چند نقطه ای<sup>۵</sup>) صورت گیرد. عمل جهش نیز به صورت های گوناگونی می تواند اعمال شود از جمله این که یک ژن می تواند با ژنی دیگر در طول کروموزوم تعویض شود یا مقدار عددی یک یا چند ژن به طور تصادفی تغییر کند. عمل تشکیل کروموزوم نیز به طرق مختلف امکان پذیر است که می توان داده ها را به صورت دودویی کد کرد و سپس داده های کد شده را کنار هم قرار داد یا خود داده های واقعی را کنار هم قرار داده که این کار سبب عدم افزایش بیش از حد طول رشته می گردد (اکبرپور و موسوی، ۱۳۸۵).

### الگوریتم ازدحام ذرات (PSO)

در این الگوریتم، موقعیت هر ذره یک نقطه از فضای جواب مسئله را نشان می دهد. هر ذره دارای حافظه می باشد و بهترین موقعیتی که در فضای جست و جو به آن می رسد را به خاطر می سپارد. حرکت هر ذره می تواند در سه جهت صورت گیرد: ۱- ادامه حرکت خود، هم جهت با مسیری که طی می نموده است. ۲- حرکت به سوی بهترین موقعیتی که اختیار کرده است. ۳- حرکت به سوی بهترین موقعیتی که کل گروه (کل ذرات) پیدا کرده اند. لذا تغییر موقعیت هر ذره در فضای جست و جو تحت تأثیر تجربه خود و دیگر ذرات خواهد بود (شی و ابرهات، ۱۹۹۸). در یک مسئله خاص، هر ذره از گروه می تواند با یک بردار سرعت و یک بردار موقعیت نمایش داده شود. تغییر

<sup>1</sup>Crossover<sup>2</sup>Mutation<sup>3</sup>Single Crossover<sup>4</sup>Double Crossover<sup>5</sup>multi Crossover<sup>6</sup>Personal Best<sup>7</sup>Global Best

که در آن  $R^2$  ضریب تبیین،  $n$ : تعداد داده ها،  $O_i$  دبی رسوب بار معلق مشاهده شده،  $P_i$  دبی رسوب بار معلق تخمین زده شد،  $\bar{O}$ : میانگین مقادیر مشاهده شده و  $\bar{P}$ : میانگین مقادیر برآورد شده مقدار بهینه این شاخص آماری ۱۰۰٪ می باشد.

### نتایج و بحث

همه مدل‌ها، الگوریتم ژنتیک، الگوریتم ازدحام ذرات و منحنی سنج رسوب برای داده‌های ایستگاه کهک اجرا شدند. همانطور که در قسمت مواد و روش‌ها بیان گردید در الگوریتم‌های بهینه‌سازی پارامترهایی وجود دارند که تغییرات آن‌ها باعث تغییر عملکرد الگوریتم می‌گردد و در سرعت همگرایی و مرغوبیت جواب‌ها تأثیر گذار خواهد بود. بدست آوردن بهترین پارامترها با سعی و خطا و یا استناد به مرور منابع می‌باشد. لذا به منظور بهتر شدن کارایی الگوریتم‌های ژنتیک و ازدحام ذرات سعی و خطاهایی برای بدست آوردن بهترین مقدار برای هر پارامتر انجام شده است که در ادامه آمده است. در الگوریتم ژنتیک پارامترهای زیادی بر مقدار تابع هدف تأثیرگذار هستند که پارامترهای مناسب آن در جدول (۲) آورده شده است. جهت جلوگیری از طول شدن طول کروموزوم، ساختار کروموزوم به صورتی تعریف شده که خود اعداد تشکیل دهنده بیت‌ها یا ژن‌ها خواهند بود (کدینگ ارزشی).

$$X_{i,(t+1)} = X_{i,(t)} + V_{i,(t+1)} \quad (۴)$$

### معیارهای ارزیابی مدل‌های ارائه شده

جهت ارزیابی مدل‌های مذکور در تخمین میزان رسوبات سالانه، از شاخص‌های آماری نظیر ریشه میانگین مربعات خطا، ضریب ناش-ساتکلیف و مطابق روابط ۵ تا ۷ استفاده شده است.

$$RMSE = \sqrt{\frac{1}{N} \sum_{i=1}^n (O - P)^2} \quad (۵)$$

که  $RMSE$  ریشه میانگین مربعات خطا می‌باشد که هر چه مقدار آن به صفر نزدیک‌تر باشد مدل از دقت بیشتری برخوردار است.

$$CE = 1 - \frac{\frac{1}{N} \sum_{i=1}^n (O - P)^2}{\frac{1}{N} \sum_{i=1}^n (O - \bar{O})^2} \quad (۶)$$

$CE$ : معیار ناش-ساتکلیف می‌باشد که مقدار آن از منفی بی‌نهایت تا یک متغیر است. که هر چقدر مقدار آن به یک نزدیک‌تر باشد مدل از کارایی بیشتری برخوردار است (Nash and Sutcliffe, 1970).

$$R^2 = \left( \frac{\sum_{i=1}^n (O_i - \bar{O})(P_i - \bar{P})}{\sqrt{\sum_{i=1}^n (O_i - \bar{O})^2} \sqrt{\sum_{i=1}^n (P_i - \bar{P})^2}} \right)^2 \quad (۷)$$

جدول (۲): پارامترها و روش‌های به کار برده شده در الگوریتم ژنتیک

۱۵۰	تعداد جمعیت
۸۰	تعداد والدین
۰/۴	احتمال جهش
۰/۱	احتمال انتخاب برش تک نقطه‌ای
۰/۲	احتمال انتخاب برش دو نقطه‌ای
۰/۸	احتمال انتخاب برش چند نقطه‌ای
کدینگ ارزشی	نوع کدینگ
انتخاب با چرخ	نوع انتخاب والدین و انتخاب
رولت	برش

که از جدول ملاحظه می‌شود مقادیر ۲،۵ و ۱،۵ به ترتیب برای  $C_1$  و  $C_2$  بدست آمده است. پارامتر  $W$  که اینرسی وزنی نام دارد برای تضمین همگرایی در دسته ذرات به کار می‌رود؛ مقدار آن در هر تکرار تغییر کرده اما مقدار این پارامتر، همواره بین ۰/۴ و ۰/۷ می‌باشد.

در الگوریتم ازدحام ذرات همانطور که در قسمت مواد و روش‌ها اشاره شد پارامترهای  $C_1$  و  $C_2$  پارامترهای شناختی و اجتماعی هستند؛ انتخاب مقدار مناسب برای این پارامترها منجر به تسریع همگرایی الگوریتم و جلوگیری از همگرایی زودرس در بهینه‌های محلی می‌شود. جدول (۳) مقادیر مختلف  $C_1$  و  $C_2$  و بهترین مقادیر تابع هدف را نشان می‌دهد. همان‌طور

جدول (۳): تأثیر مقادیر  $C_1$  و  $C_2$  در الگوریتم ازدحام ذرات در مقادیر تابع هدف

$C_1$	۲	۱/۵	۲/۵
$C_2$	۱	۱	۱/۵
مقادیر تابع هدف در ایستگاه کهک	۳۶۵۴۲/۱۸	۴۱۲۴۵/۱۸	۳۴۷۵۴/۳۱
مقادیر تابع هدف در ایستگاه نوده	۲۱۴/۲۳	۲۶۴/۳۲	۱۸۳/۱۲۳

ریشه میانگین مربعات خطا (RMSE)، ضرایب تبیین ( $R^2$ )، ضریب نش-ستکلیف (CE) و پارامترهای استفاده شده برای بدست آوردن مقدار رسوبات توسط مدل‌های الگوریتم‌های ژنتیک، ازدحام ذرات و منحنی سنج رسوب در مرحله آزمون را نشان می‌دهد.

پس از آموزش مدل‌های استخراج شده بر اساس ۷۰ درصد داده‌ها، از مدل‌های ساخته شده در مرحله بعدی برای آزمون استفاده شد. در بخش آزمون یا صحت‌سنجی، اعداد بدست آمده از مدل‌های مختلف با مقادیر واقعی رسوب معلق در ایستگاه بر اساس شاخص‌های ارزیابی منتخب مقایسه شد. جدول (۴)

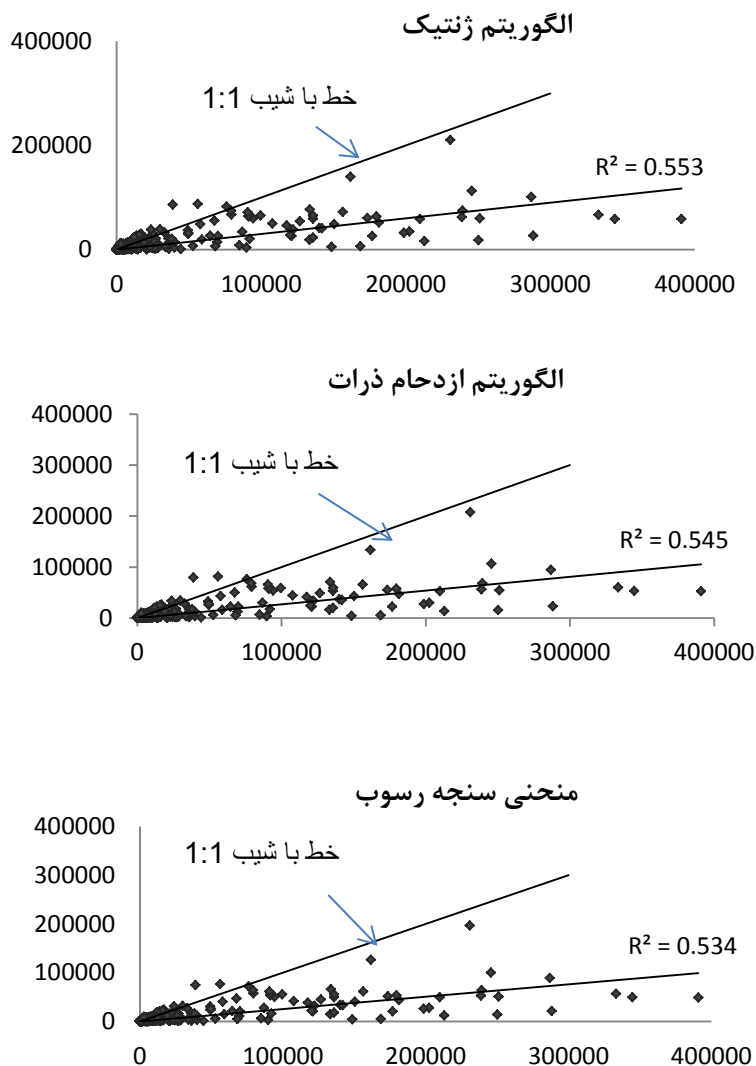


جدول (۴): خلاصه انواع پارامترهای بدست آمده از مدل‌ها در ایستگاه کهک

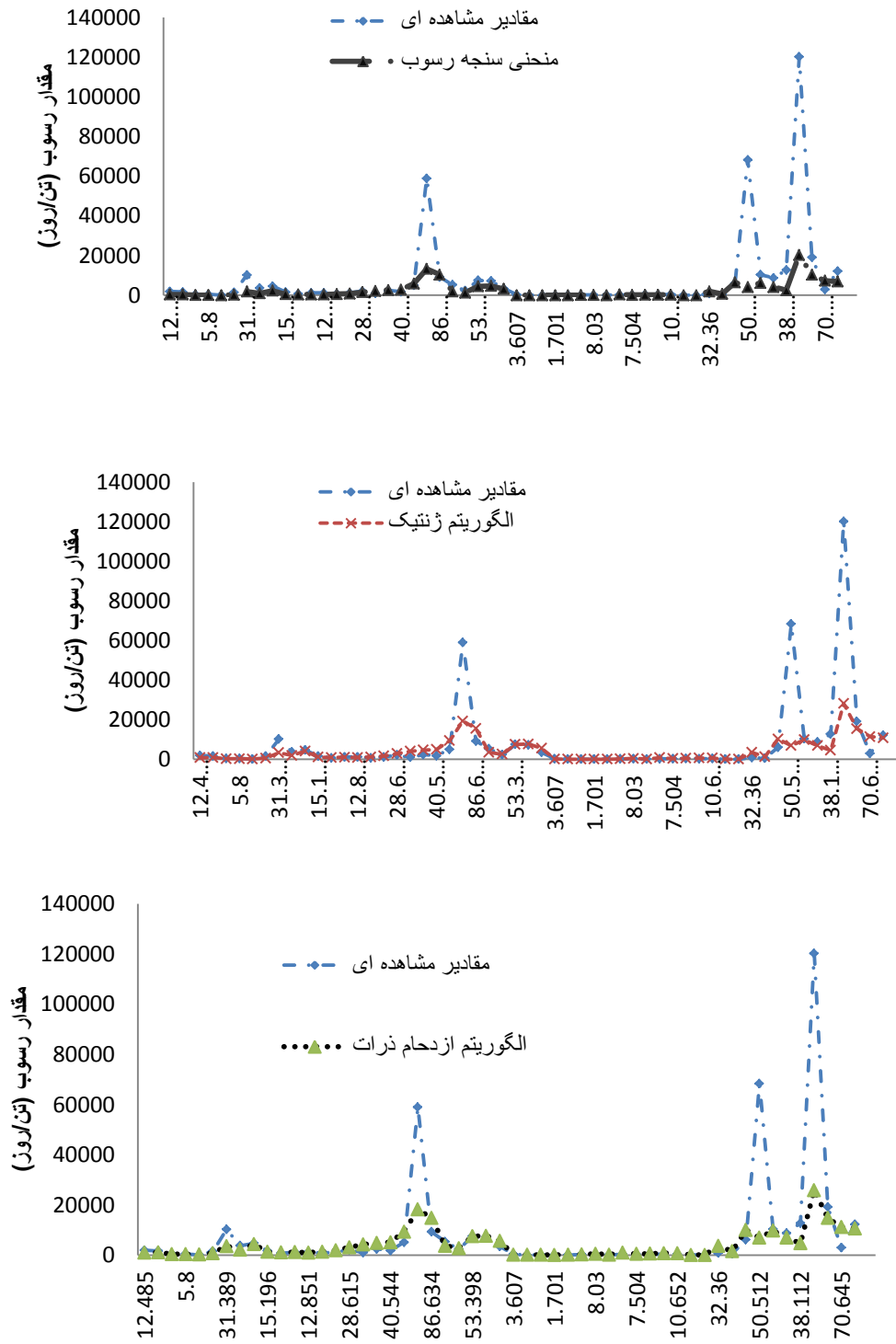
ایستگاه کهک					
مدل	CE	RMSE	R <sup>2</sup>	b	a
الگوریتم ژنتیک	۰/۴۱۹۳	۳۳۴۸۴/۴۷	۰/۵۵	۱/۵۰۷	۱۸/۶۸
الگوریتم ازدحام ذرات	۰/۳۶۸۶	۳۴۷۵۴/۳۱	۰/۵۴۵	۱/۷۰۲۸	۵/۲۱۱
منحنی سنج رسوب	۰/۳۳۲۹	۳۵۷۲۳/۹۰	۰/۵۳۴	۱/۷۰۱	۴/۸۹۷

دقت مدل‌ها علاوه بر مجذور میانگین مربعات خطا، ضریب نش ستکلیف و ضریب تبیین از ترسیم نمودارهای مقادیر برآوردی رسوب معلق توسط مدل‌ها و مقادیر واقعی رسوب برای دبی‌های جریان، نیز استفاده شده است. (شکل ۴).

در شکل (۳): مقادیر اندازه‌گیری شده در مقابل پیش‌بینی شده رسوب معلق حول خطی با زاویه ۴۵ درجه برای مدل‌های مختلف برای دوره آزمون ایستگاه کهک نشان داده شده است. همچنین به منظور مقایسه و ارزیابی عملکرد مدل‌های مورد آزمون و تعیین میزان



شکل (۳): مقادیر اندازه‌گیری شده و محاسبه شده رسوب معلق برای مدل‌های مختلف برای دوره آزمون ایستگاه کهک

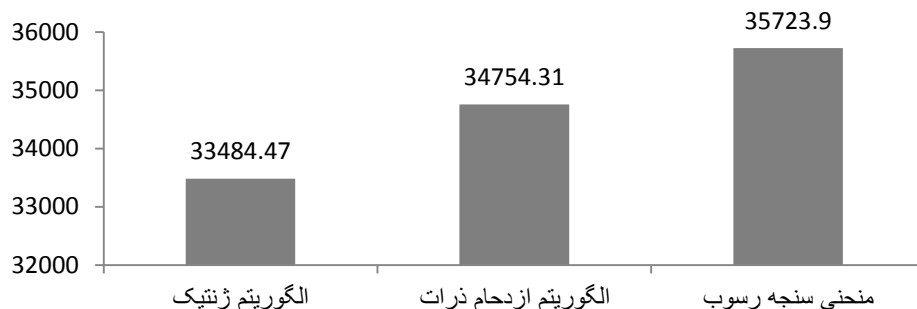


شکل (۴): مقایسه مقادیر محاسبه شده رسوب معلق برای مدل‌های مختلف در دوره آزمون ایستگاه کهک

هدف از این تحقیق مینیم کردن جذر میاگین مربعات خطا بین داده های مشاهده ای و مقادیر بدست آمده از معاله منحنی سنج رسوب با استفاده از مدل های الگوریتم ژنتیک و ازدحام ذرات می باشد. در شکل (۵) مقادیر ریشه میانگین مربعات خطا در مدل های مختلف در ایستگاه کهک نشان داده شده است.

با توجه به شکل (۳) مشاهده می شود که نتایج بدست آمده از هر سه مدل الگوریتم ژنتیک، الگوریتم ازدحام ذرات و منحنی سنج رسوب در مقادیر پایین رسوب حول خط ۴۵ درجه بخوبی پراکنده هستند ولی در مقادیر بالای رسوب از خط ۴۵ درجه فاصله دارند. همانطور که در قسمت مواد و روش ها بیان شد

### ایستگاه کهک



شکل (۵): مقادیر ریشه میانگین مربعات خطا در مدل های مختلف در ایستگاه کهک

مدل منحنی سنج رسوب تقریب کمترین را با مقدار واقعی دارد. بطور مثال برای دبی ۱۰۰/۱۳۷ متر مکعب بر ثانیه در ایستگاه کهک مقدار رسوب مشاهده شده ۵۸۹۷۱/۸۲ تن بر روز است و مقدار محاسبه شده برای مدل های الگوریتم ژنتیک، الگوریتم ازدحام ذرات به ترتیب ۱۹۳۴۹/۶۴ و ۱۸۱۷۷/۸۳ می باشد ولی مقدار محاسبه شده توسط مدل منحنی سنج رسوب برابر ۱۳۲۹۰/۲۶ تن در روز می باشد. این نتایج نشان می دهند که مدل الگوریتم ژنتیک برای دبی های اوج جواب نزدیکتری به مقدر واقعی نسبت به منحنی سنج رسوب بدست می آورد.

### نتیجه گیری:

هدف از انجام این تحقیق بکارگیری الگوریتم های ژنتیک و ازدحام ذرات در بهینه سازی ضرایب منحنی سنج رسوب دربرآورد رسوب معلق می باشد. که از داده های ۳۰ ساله دبی جریان ودبی رسوب اندازه گیری شده در ایستگاه کهک بر روی رودخانه سیستان در جنوب شرق ایران استفاده شده است. مدل های

همانطور که شکل (۵) نشان می دهد، مدل الگوریتم ژنتیک با مقدار ۳۳۴۸۴/۴۷ تن در روز در ایستگاه کهک دارای کمترین مقدار جذر میانگین مربعات خطا میباشد. و پس از الگوریتم ژنتیک الگوریتم ازدحام ذرات با مقدار ۳۴۷۵۴/۳۱ تن در روز در ایستگاه کهک دارای کمترین مقدار تابع هدف می باشد. با توجه به اینکه در این تحقیق علاوه بر مقادیر تابع هدف پارامترهای ضریب تبیین و ضریب نش-ستکلیف نیز برای ارزیابی مدل ها استفاده شده است بخوبی از جدول (۴) مشخص است که الگوریتم ژنتیک با دارا بودن مقادیر ضریب تبیین و ضریب نش-ستکلیف ۰/۴۱۳۹ و ۰/۵۵ برای ایستگاه کهک دارای بالاترین مقادیر از بین مدلها میباشد. همچنین الگوریتم ازدحام ذرات نیز با دارا بودن مقادیر ضریب تبیین و نش - ستکلیف ۰/۵۴۵ و ۰/۳۶۸۶ دارای عملکردی بهتر از مدل منحنی سنج رسوب است. با توجه به شکل (۴) می توان دریافت که برای دبی های بالا مدل های الگوریتم ژنتیک و ازدحام ذرات جواب های نزدیکتری با مقدار واقعی رسوب دارد و

از قبیل ضریب تبیین و ضریب نش-ستکلیف نیز در ارزیابی مدل‌ها مورد استفاده قرار گرفت. نتایج این ارزیابی‌ها نیز مبین این واقعیت است که الگوریتم ژنتیک دارای مقادیر ضریب تبیین و ضریب نش-ستکلیف بالاتری نسبت به دو مدل دیگر می‌باشد. و همچنین الگوریتم ازدحام ذرات نیز بعد از الگوریتم ژنتیک دارای دقت بالاتری نسبت به منحنی سنج رسوب می‌باشد.

الگوریتم ژنتیک و الگوریتم ازدحام ذرات در نرم افزار متلب کدنویسی شد. پس از اینکه مدل‌ها با ۷۰ درصد داده‌ها مورد آموزش قرار گرفت ۳۰ درصد داده‌ها در هر دو ایستگاه مورد آزمون قرار گرفتند. نتایج بدست آمده از مدل‌ها که در واقع کمینه کردن خطای حاصل از داده‌های محاسبه شده و مقادیر واقعی می‌باشد نشان‌دهنده این واقعیت است که الگوریتم ژنتیک مقادیر تابع هدف را نسبت به الگوریتم ازدحام ذرات و منحنی سنج رسوب به مقدار بهتری توانسته است کمینه نماید. همچنین پارامترهای ارزیابی دیگر

### منابع:

- آدرازا، ه.، ح. رضایی، ج. بهمنش و س. بشارت. ۱۳۹۱. مقایسه نتایج بکارگیری الگوریتم‌های SA، GA، PSO، در بهینه‌سازی سیستم‌های تک مخزنه (مطالعه موردی: سد شهر چای، ارومیه). نشریه آب و خاک (علوم و صنایع کشاورزی)، جلد ۲۶، شماره ۵، ص ۱۱۰۱-۱۱۰۸.
- اکبرپور، م. ج. و ج. موسوی. ۱۳۸۵. نخبه‌گزینی از جواب‌های شدنی الگوریتم ژنتیک در بهینه‌سازی بهره‌برداری از سیستم‌های چند مخزنه، دومین کنفرانس مدیریت منابع آب، دانشگاه صنعتی اصفهان، اصفهان.
- بابایی، ا.، ح. پهلوانی و ع. سلاجقه. ۱۳۸۹. ارزیابی کارایی مدل شبکه عصبی مصنوعی در تخمین هوشمند رسوب معلق روزانه در چند ایستگاه هیدرومتری منتخب در استان گلستان، مجله علوم و مهندسی آبخیزداری ایران، جلد ۱۳، شماره ۴، ص ۶۱-۶۴.
- بیضایی، م.، م. عرفانیان، ه. عبقری و ع. اسمعیلی. ۱۳۹۰. ارزیابی روش‌های منحنی سنج رسوب در برآورد بار معلق رودخانه‌های آذربایجان شرقی. هفتمین همایش ملی علوم و مهندسی آبخیزداری. ۷ و ۸ اردیبهشت ۱۳۹۰.
- عبدی دهکردی، م.، م. مفتاح هلقی، ا. ا. دهقانی و م. حسام. ۱۳۹۰. کاربرد الگوریتم ژنتیک در بهینه‌سازی ضرائب معادله سنج رسوب. پنجمین کنفرانس سراسری آبخیزداری و مدیریت منابع آب و خاک. ۹ و ۱۰ اسفند ماه ۱۳۹۰.
- دهقانی، ا. ا.، م. ا. زنگانه، ا. مساعدی و ن. کوهستانی. ۱۳۸۸. مقایسه تخمین بارمعلق به دو روش منحنی سنج رسوب و شبکه عصبی مصنوعی (مطالعه موردی رودخانه دوغ استان گلستان). مجله علوم کشاورزی و منابع طبیعی، جلد شانزدهم، ویژه نامه ۱-الف.
- نژادنادری، م.، م. ر. حسامی کرمانی و س. هاشمی نسب. ۱۳۹۰. کاربرد الگوریتم‌ها در تعیین سیاست بهره‌برداری بهینه از مخزن سد کلان ملایر. اولین کنفرانس ملی سد و نیروگاه‌های برقایی. اولین کنفرانس ملی سد و نیروگاه‌های برقایی. دانشگاه علم و صنعت ایران. تهران.

Altunkaynak, A. 2009. Sediment load prediction by genetic algorithms. J. Adv. Engineering Software. 40: 928-934.

Ebrahimi, H., E. Jabbari and M. Ghasemi. 2013. Application of Honey-Bees Mating Optimization on Estimation of Suspended Sediment Concentration. World Applied Sciences Journal 22 (11): 1630-1638.

Goldberg, D. 1989. Genetic algorithms in search optimization and machine learning. Journal of Hydrology Research. 8:354-361.

Nash, J. E., J. V. Sutcliffe .1970. River flow forecasting through conceptual models, Part I - A discussion of principles, J. Hydrol. 10: 282–290.

Mohammad Reza pour, O., T. SH. Lee and A. A. Dehghani. 2011. Genetic algorithm model for the relation between flow discharge and suspended sediment load (Gorgan River in Iran). Electronic Journal of Geotechnical Engineering.16: 539-555.

Shi, Y. and R. Eberhart. 1998. Parameter selection in particle Swarm Optimization. In: Porto VW, Saravanan N, Waagen D and Eiben AE (eds). Evolutionary Programming. 7:611-616.

## Compression of Genetic Algorithm and Particle Swarm Algorithm models for Optimizing Coefficients of Sediment Rating Curve in estimation of Suspended Sediment in Sistan River ;;Case Study Kohak station.

Omolbani mohammad reza pour<sup>1</sup>, Parviz Nour jou<sup>2</sup>, Mohammad Javad Zeynali<sup>3</sup>

### Abstract

Estimation of sediment concentration in rivers is very important for water resource projects planning and managements. Various models have been developed so far to identify the relation between discharge and sediment load. One of the most common methods for estimating sediment of rivers is sediment rating curve. For better estimation of the amount of sediment based on the sediment curve rating equation, it is possible to optimize its coefficients. One of the methods used for optimizing the coefficients of the sediment curve rating equation is taking advantage of meta-heuristic algorithms. Nowadays, optimization algorithms are used regularly for solving complex and non-linear problem. The main objective of this research is the use of genetic algorithms and particle swarm to optimize the relationship between discharge and sediment discharge in Kohak station on the Sistan River and comparison the results of these models with sediment rating curve. For the calculation of sediment discharge by the models initially necessary statistics and information including flow discharge and sediment concentrations have been measured since 1981-2011 in the stations are collected. Genetic Algorithm(GA) and Particle Swarm Algorithm(PSO) models were coded in MATLAB. After the models were trained with 70% to 30% of the data at both stations were tested. Evaluation parameters efficiency such as coefficient of determination ( $R^2$ ), root mean square error (RMSE) and Nash-Sutcliffe coefficients (CE) are used in evaluating the models. The results showed that the genetic algorithm with 33484.47 values at Kohak station has lowest root mean square error in all models. After genetic algorithm, Particle swarm algorithm with 34754.31 values has lowest values of the objective function.

**Key words:** Metaheuristic Algorithms, optimization, Sistan River, suspended sediment.

<sup>1</sup> Assist. Prof., Dept of Water Eng., Faculty of Water and Soil., University of Zabol

<sup>2</sup> Assist. Prof., Dept of Water Eng., Faculty of Water and Soil., University of Zabol

<sup>3</sup> M.Sc. Student. Dept of Water Eng., Faculty of Water and Soil., University of Zabol